

# Nocturne

Eino Leino

Ruislinnun laulu korvissani,  
tähtäpäiden päällä täysi kuu;  
kesä-yön on onni omanani,  
kaskisavuun laaksot verhoutuu.  
En ma iloitse, en sure, huokaa;  
mutta metsän tummuus mulle tuokaa,  
puunto pilven, johon päivä hukkuu,  
siinto vaaran tuulisen, mi nukkuu,  
tuoksut vanamon ja varjot veen;  
niistä sydämeni laulun teen.

Sulle laulan neiti, kesäheinä,  
sydämeni suuri hiljaisuus,  
uskontoni, soipa sävelinä,  
tammenlehvä-seppel vehryt, uus.  
En ma enää aja virvatulta,  
onpa kädessäni onnen kulta;  
pienentyy mun ympär' elon piiri;  
aika seisoo, nukkuu tuuliviiri;  
edessäni hämäräinen tie  
tuntemattomahan tupaan vie.